

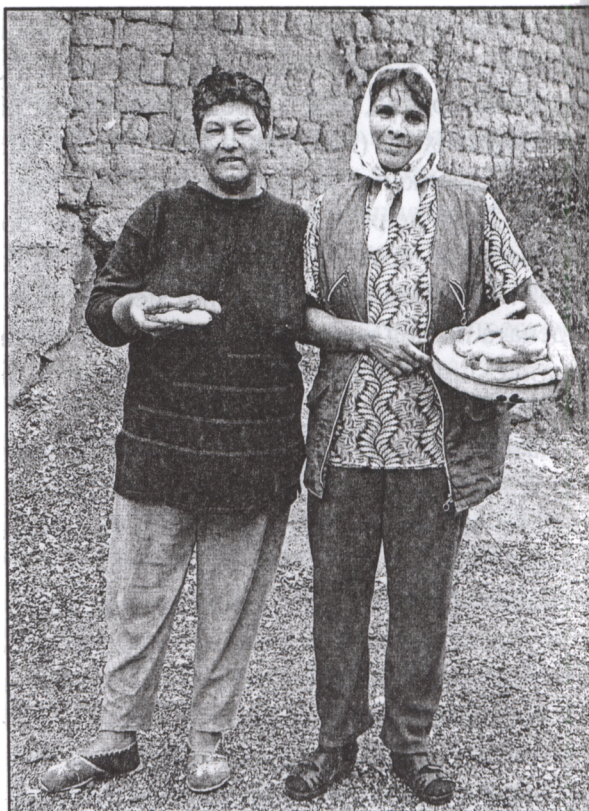
Празненството за *Рамазан (Шекер) байрам* или „Татласъ байрам“ (малкия), както го наричат циганите/ ромите, продължава един ден. В навечерието му жените и момичетата си къносват ръцете, задължително се изкъпват. „Жена, която не е изкъпана, не може да меси мекичета за байрама“ (ж., р. 1947 г., хорохая).

Месят се и се пържат мекици, които раздават за помен. Традицията повелява да се почетат мъртвите, като се отиде на гробищата.

“На Рамазана всеки прощава. Много, много рядко, надали се е случвало такова нещо скоро, да се изрече “Не ти прощавам” /”На прощи дава туке”/. Той отива да се погодят и обидно, тежко става на оня човек”. Ако някой от възрастните е съгрешил, също иска прошка от потърпевшия независимо от годините му. “Ако големият отива да иска прошка от малкия и ако той прости - къметът върви навсякъде с него. Ако не иска да прости - тогава твоята вина става върху него. Ако не си приказват от доста време, сега е моментът да иска прошка, да се погодят” (м., р. 1950 г.).

На празника се слага обилна трапеза. Задължително ястие е баклава - приготвянето ѝ показва майсторлъка на всяка домакиня. При направата жените се надпреварват коя ще разточи по-тънки и повече кори, като броят им достига до 40, 60, 90. И днес хорохая от с. Нова махала, Николевско оставят от тази баклава за Нова година. Увиват тавата с тензук и закачат под стряхата на хладно.

Седмицата след Шекер байрам не се работи - не се пере, не се чист мъжете не подхващат тежка работа. Жената само готви и гледа децата.

Мекици за байрама